

[Wilhelm]

samtidig sige, at det simpelt hen er det mest skamløse forslag, jeg har set – og det siger ikke så lidt – når man har hr. Ole Espersen som medforslagsstiller, i betragtning af, hvilke svar vi har fået, hver eneste gang vi har rejst den sag i de sidste tre år. Vi har set det i andre sager før, og vi har set udvisninger, som den socialdemokratiske justitsminister bekræftede, indtil to uger før den socialdemokratiske regering gik af, og derefter, så snart der var en konservativ efterfølger, begyndte man at appellere om at få det gjort om. Da sagde man også sådan noget, da man begyndte at samle breve sammen. Da sagde man også, at det er oplyst over for initiativtagerne, at der tidligere i justitsministeriet har været tanker om osv. osv. Det er aldrig nogen sinde blevet oplyst over for os andre, når vi har rejst de sager.

Vi oplevede det samme med fremmedpolitiet – var det ikke i går aftes? – hvor hr. Ole Espersen lige pludselig – efter at såvel hans forgænger, også socialdemokrat, i 1979 som han selv i 1980 og i 1982 har afvist vores forslag om, at udlændingeadministrationen og indvandreredministrationen skal fjernes fra politiet – gjorde det til en socialdemokratisk mærkesag, nu da man ikke længere har svaret for det. Jeg synes ganske enkelt, det er skamløst, men det skal ikke have lov til at ødelægge et i øvrigt rigtigt forslag. Jeg mener, at man skal gå længere, sådan som vi har vist med vores eget forslag om begrænsning af politiregistrenes ret til at beholde oplysninger.

Her står vi over for nogle hovedprincipper, og der kan altid argumenteres for den totalitære stat, der kan altid argumenteres for, at det er nyttigt at have alle mulige oplysninger på folk i alle mulige registre og ikke mindst i politiregistre. Men det er og bliver en afvejning af disse totalitære hensyn, som nogle her gør sig til talsmænd for, og så den enkeltes retsbeskyttelse og beskyttelse mod, at personlige oplysninger bliver brugt til alt muligt, og mod selve det ubehag, der selvfølgelig er ved at føle sig registreret rundt omkring.

Jeg mener, at hovedprincippet må være, at man er uskyldig, hvis man ikke er dømt. Det kan være nødvendigt under en efterforskning at samle oplysninger på folk, som ikke er dømt, naturligvis kan det det; men hvis det så viser sig, at sagen bliver opklaret og de

bliver rensset, eller at det ikke bliver muligt at lave nogen sag, så skal man ikke længere befinde sig i politiets registre. Så kan der argumenteres for – og det gjorde ministeren – at det kan være hensigtsmæssigt, hvis sagen bliver taget op igen, og – undskyld, jeg siger det – fanden og hans pumpestok: alle mulige gode argumenter for totalitære systemer, som man ville kalde det, hvis det foregik andre steder end i dette lille land.

Ministeren sagde: det er ikke destruktion, vi skal have, men større sikkerhed. Ja men vi har jo krævet og foreslået større sikkerhed i årevis omkring disse registre. Det er ikke sket, og i øvrigt er det heller ikke tilfredsstillende, at der bare bliver det. Ja, nu vil jeg helst betragte det som en morsomhed, når ministeren nævner Trigonsagen, for dér var problemet lige præcis, at der ingen oplysninger var at destruere, og da slet ikke følsomme personoplysninger.

Jeg synes, at hr. Bjørn Elmquist havde ret i at hæfte sig ved bemærkningen i oplysningerne om, at det er oplyst over for forslagsstillerne – af den tidligere justitsminister, står der jo på det nærmeste – at der er truffet beslutning om at imødekomme dette.

Hr. Bernhard Baunsgaard, fru Ebba Strange og jeg og vistnok flere har i 3 år rejst den sag gang på gang, og såvel den tidligere som den endnu tidligere justitsminister har hver gang afvist den, og jeg tror, vi under udvalgsarbejdet skal sørge for at få alle de besvarelser frem.

Så vil jeg endelig sige til fru Lis Møller, som jeg synes plejer at have meget velovervejede synspunkter om disse ting, at jeg tror, hun ved nærmere eftertanke vil fortryde sit eksempel med, at det også kan være hensigtsmæssigt, hvis man er ude for overgreb på børn, at have oplysninger om pædofile. Ja men nu foregår de fleste overgreb mod kønsfriheden jo ikke mod børn, men mod ganske almindelige voksne, og det er ganske almindelige, heteroseksuelle forhold normalt, bortset fra at det altså er vold, så det samme argument kunne bruges for, at det er nyttigt at have oplysninger om os alle sammen – og det er nyttigt at have oplysninger om os alle sammen.

Da fru Ebba Strange for nylig rejste sagen om, hvorvidt en person ikke kunne få fjernet sit fingeraftryk – som var optaget under en straffesag – hvis personen var fuldstændig